MEGTAPASZTALNI, ÉLVEZNI ÉS KIFEJEZNI KRISZTUST (2)

KULCSFONTOSSÁGÚ ÁLLÍTÁSOK

Testet öltés útján Isten egyszülött Fia
Magára öltötte az emberséget, és Isten-emberré lett;
majd a feltámadásban Krisztus megszületett,
hogy az elsőszülött Fiú legyen,
és ugyanakkor az összes hívője is megszületett,
hogy Isten sok fia legyenek.

A Háromegy Isten
testet öltés, megfeszítés, feltámadás és mennybemenetel útján
átment folyamatokon, hogy az élet Szellemének
a szellemünkbe „tudományos" törvényként, automatikus alapelvként,
betelepített törvényévé váljon;
ez az egyike a legnagyobb felfedezéseknek,
sőt helyreállításoknak, Isten ökonómiájában.

Isten gyermekeiként Isten-emberek vagyunk,
akik Istentől születtünk –
birtokában vagyunk Isten életének és természetének,
és Isten fajához tartozunk;
most Isten gyermekeiként szeretetben és világosságban kéne járnunk,
szeretettel mint Isten belső szubsztanciájával
és világossággal mint Isten kifejezett elemével.

Krisztus az alkotórészei Isten fegyverzetének,
és az imádság jelenti az egyedülálló és gyakorlati módot
Krisztusnak mint Isten fegyverzetének az alkalmazásához.

© 2024 Living Stream Ministry

Első üzenet

Dávid magja Isten Fiává válik

Igeolvasmány: Csel 13,23. 33; Róm 1,3-4; 8,29

I. A Cselekedetek 13-ban Pál azt mondta, hogy ígéret szerint Dávid „magvából hozta elő Isten Izraelnek megmentőül Jézust" (23. vers [Csia]), és hogy Isten teljesen betöltötte ezt az ígéretet „feltámasztván Jézust: mint a második Zsoltárban is meg van írva: Én Fiam vagy Te; ma nemzettelek Téged" (32-33. vers):

A. A 32. és 33. versben azt látjuk, hogy Krisztus mint Isten Elsőszülöttje meg volt ígérve az atyáknak, és Isten Jézus feltámasztásával betöltötte ezt az ígéretet.

B. A feltámadás az ember Jézus megszületése volt:

1. Őt Isten nemzette a feltámadásában, hogy Isten elsőszülött Fia legyen sok atyafi között – Róm 8,29.
2. Ő az örökkévalóságtól fogva Isten egyszülött Fia volt – Jn 1,18; 3,16.
3. A testet öltése után, feltámadás útján Isten nemzette Őt az emberi mivoltában, hogy Isten elsőszülött Fia legyen – Héb 1,6.

C. Pál képes volt meglátni az Úr feltámadását a Zsoltárok 2,7-ben: „Én Fiam vagy Te; Én ma nemzettelek Téged":

1. Pál a *ma* szót az Úr feltámadásának napjára alkalmazta.
2. Ez azt jelenti, hogy Krisztus feltámadása az Ő megszületése volt Isten elsőszülött Fiaként.
3. Jézus, az ember Fia, a halálból való feltámasztása útján megszületett Isten Fiának; ennélfogva az, hogy Isten feltámasztotta Jézust a halálból, nem volt más, mint az, hogy Ő nemzette Őt, hogy az elsőszülött Fia legyen – Csel 13,33.

D. Testet öltés útján Isten egyszülött Fia Magára öltötte az emberséget, és az Isten-emberré lett (Jn 1,14. 18; Lk 1,35); majd a feltámadásban ez az Isten-ember Istentől az Ő Elsőszülöttjévé megszületett (Csel 13,33; Héb 1,6; Róm 8,29):

1. A testet öltés előtt Isten egyszülött Fiának nem volt emberi természete; egyedül az isteni természet volt az Övé.
2. A feltámadásban Isten elsőszülött Fiáé az emberi természet és egyben az isteni természet is.

E. A feltámadása által Krisztus megszületett, hogy az elsőszülött Fiú legyen, és ugyanakkor az összes hívője is megszületett, hogy Isten sok fia legyenek – 1Pt 1,3; Héb 2,10:

1. E sok fiú között egyedül az Elsőszülött Isten egyszülött Fia – Jn 1,18; 1Jn 4,9.
2. Istennek ez az egyszülött fia, az Ő feltámadt emberi mivoltában, Isten elsőszülött Fia is – Róm 8,29.
3. Az Elsőszülött istenséggel és emberséggel egyaránt rendelkezik, és mi, az Ő hívői mint Isten sok fia, is birtokában vagyunk az emberi természetnek és az isteni természetnek egyaránt – 2Pt 1,4.

II. Meg kell ismernünk Krisztust az Ő feltámadásában, aki hatalmas erővel Isten Fiának bizonyíttatott az emberi természetével – Róm 1,3-4:

A. A testet öltése és a feltámadása előtt Krisztus Isten Fia, az egyszülött Fiú, volt – Jn 1,18; 3,16.

B. Habár Krisztus már a testet öltés előtt Isten Fia volt, mégis Isten Fiának kellett bizonyíttatnia a feltámadásból, mert a testet öltés által magára vette az emberi természetet, aminek semmi köze nem volt az istenséghez – 1,1. 14; Róm 8,3:

1. Miután Isten Fia testet öltött, az isteni természetét a hústest elrejtette.
2. Krisztus az isteni mivoltában már Isten Fia volt, de az a rész Őbelőle, ami Jézus volt az emberi természettel, ami Máriától született, nem volt Isten Fia – Lk 1,31-32. 35.

3. A feltámadása által Krisztus megszentelte és felemelte az emberi természetét, az emberi mivoltát, és a feltámadásból Isten Fiának bizonyíttatott ezzel az emberi természettel; ebben az értelemben Ő a feltámadásában megszületett Isten Fiának – Róm 1,3-4; Csel 13,33; Héb 1,5.
4. Isten Fiának ez a bizonyíttatása „hatalmas erővel" történt, Krisztus feltámadásának erejével, amelynek valósága a Szellem – Róm 1,4; Fil 3,10; Ef 1,19-20.

C. A feltámadásban történő bizonyíttatás útján a Krisztus, aki a testet öltése előtt már Isten Fia volt, egy új módon Isten Fiává lett – Róm 1,4:
1. A testet öltése előtt Ő csak az isteni mivoltával volt Isten Fia; a feltámadása útján Ő az isteni mivoltával és az emberi mivoltával egyaránt Isten Fiának bizonyíttatott – 4. vers.
2. Ha Krisztus nem öltötte volna Magára az emberi természetet, nem lett volna szükség arra, hogy Isten Fiának bizonyíttasson, mert az isteni mivoltában Ő már Isten Fia volt, már az örökkévalóságtól fogva – Jn 1,18; 17,5.
3. Miután testet öltés útján Magára vette az emberséget, feltámadásban az emberséggel bizonyíttatott Isten Fiának – 1,14; Róm 8,3; 1,3-4; Héb 2,14:
   a. Isten megbizonyított Fiaként Krisztusnak két természete van – istensége és embersége; az emberség, ami most az Övé, nem természeti emberség, hanem feltámadásban felemelt emberség – Róm 1,4.
   b. Még Krisztus emberi természete is Isten Fiának bizonyíttatott, mert Ő az istenséggel és az emberséggel egyaránt Isten Fiának bizonyíttatott.

D. Krisztusnak mint Isten Fiának az emberi mivoltában való bizonyíttatása „a szentség Szelleme szerint" történt – 4. vers [görög]:
1. A szentség Szelleme az Úr Jézuson belüli életesszencia; amikor Ő a földön élt a hústestben, ez az esszencia megvolt Őbenne – Mt 1,18. 20; Lk 1,35.
2. Amikor az Úr Jézus feltámasztatott a halottak közül, hatalmas erővel Isten Fiának bizonyíttatott feltámadás által a szentség Szelleme szerint, ami Őbenne volt – Róm 1,4.
3. Ő most olyan módon Isten Fia, ami csodálatosabb, mint azelőtt, mert most egyaránt Övé az isteni természet és a feltámasztott, átformált, felemelt, megdicsőített és megbizonyított emberi természet – 6,4; Lk 24,26; Jn 17,5; Csel 3,13.

E. Össze kell kötnünk a Róma 1,3-4 és 8,29 igéket:
1. A testet öltése, megfeszítése és feltámadása révén Krisztus, Isten Fia, az elsőszülött Fiúvá lett, és a sok fiú, akik Krisztus testvérei, áthasonul az Ő képére – Héb 2,10-11; Róm 8,29.
2. A Róma 1,3-4-ben Krisztus, Isten Fia, a prototípus, míg a 8,29-ben a sok atyafi azokat jelenti, akiket „tömegesen legyártottak" a prototípusból, és akik életben megmentést nyerve át fognak hasonulni az elsőszülött Fiú képére.
3. Ez a deifikáció kérdéséhez hoz el minket, és arra utal, hogy Isten szándéka az Ő ökonómiájában, hogy emberré tegye Önmagát azért, hogy Krisztusban mi – a hívők Krisztusban és Isten gyermekei – Istenné váljunk életben, természetben és alkati összetételben (de az Istenségben nem); egy ilyen következtetés rendkívül nagy, és végül is a Biblia ezzel teljesedik ki – Róm 8,29; 1,3-4; Jn 1,1-13; 1Jn 3,1; Jel 21,2. 10-11.

© 2024 Living Stream Ministry